

megtalálható. Ajánlható hely, felőlem akár három Michelin csillagot is kaphatna... vagyis inkább ne, mert akkor itt is megjelenne a dús, gazdag sznobok hada, s akkor kereshetnénk másik jó helyet. No persze nem kellene sokat keresgélni, pár lépés távolságra biztosan rá is találnánk egy másik hasonlóan kitűnő helyre, talán éppen olyanra, ahol Rákóczi fejedelem is megvacsorázott, miközben úton volt Bajorországba! (Jól értesült körökben a második kör után tudni vélik, hogy Mátyás király asztalát szerette jobban a fejedelem, mert az közelebb volt a konyhához annál, mint amit Vajk használt ott hátul az udvari ablak mellett, tudják, miközben lánykérőbe utazott Bambergbe...).

Arra felé táborozva már az első pillanatban ráeszméltünk, hogy az éjszakák hűvösebbek, mint a Dráva vagy a Tisza völgyében. Ez ellen még lehet védekezni egy-két meleg hálósákkal. No, de a hajnalig mulatozó, sörtől nekibátorodott megöblösödött hangon népdalokat énekelni akaró helybeli „vodnyik” egyike sem fog tőlünk első díjat kapni a produkciójáért. A táborban minden este fesztivál volt, ami a szolid kezdést követően hamarosan átment fesztigyal-ba...

Mindez az apró kellemetlenség, no meg a túra végére megérkező gyenge, de tartós eső ellenére, már

a hazafelé vezető úton megszépült az összes élmény. Mire Budapestre értünk, gondolatban újra feltettük a kis csillogó korongot és felcsendült a jól ismert zenemű főtétele...

Kolozsi Gyula

(Fotó: Borzsák Péter)

Hórvölgyi Lajos:

*Részt vettem e Moldva túrán
Borúltam 'biz elég korán.
Megunván a zúgókat hadát
Stabil raft-ra nyergeltem át.
E döntésem csekély okán
Jól éreztem magam komám.
Ez évre hát mit kívánjak(?)
OTTÓ kenuzz előre
Vltaváról, vagy Moldváról
Az OTAVA medrébe.*

